

گروه اقتصادی: جرمه ۱۳/۵

میلیارد ریالی که دادستان انتظامی مالیاتی برای ۸ واردکننده شکر کشور در نظر گرفته به مواردی از سال ۱۳۷۶ تا ۷۹ مربوط می شود که این شرکت ها و افراد اقدام به واردات شکر به صورت ورود موقت کرده اند.

شیوه عمل این شرکت ها و افراد به گونه ای است که حداکثر سود آن به مابه التفاوت قیمت شکر خام وارداتی و شکر تصفیه شده مربوط می شود. این تفاوت قیمت گاه در هر کیلو به ۹۰ یا ۱۰۰ تومان نیز می رسد. وقتی در تاریخ ۸۰/۶/۱۹ میزان وثیقه ها و سفته هایی که واردکنندگان موقت شکر به گمرک سپرده بودند، توان و صبر و حوصله مأموران گمرک را به چالش کشید، مدیرکل دفتر صادرات گمرک ایران طی نامه ای از سوء استفاده افراد حقیقی و حقوقی از این امکان پرده برداشت و از دادستان انتظامی مالیاتی کشور درخواست رسیدگی فوری به این مسأله را کرد.

تا آن زمان وثیقه هایی که گذاشته می شد عمدتاً صوری و با استفاده از نام و اعتبار یکسری واسطه بود.

پس از عدم مراجعه واردکننده برای تسویه حساب تعهدات خود وقتی گمرک به سراغ وثیقه ها و افراد حقیقی و حقوقی رفت مشاهده کرد که آنها مالی ندارند تا ضبط و مصادره شود. حتی افراد حقیقی ذکر شده فاقد حداقل پرسیژ اجتماعی برای بردن آنها به دادگاه بودند. از به اجرا گذاشتن سفته ها هم نتیجه ای عاید نمی شد. آنها توانسته بودند تا اینجا به راحتی قانون را دور بزنند.

در تاریخ ۸۰/۷/۲ دادستان انتظامی مالیاتی از مدیران کل مالیاتی استان های خوزستان، آذربایجان شرقی، لرستان، کرمانشاه، فارس، سمنان و سیستان و بلوچستان خواست که هر چه زودتر افراد و شرکت های مظنون در این اقدام را شناسایی کنند و در مدتی کمتر از ۱۵ روز اسامی آنها را ابلاغ کنند.

این اقدامات منجر به دستاورد هایی شد که بعدها معاون کل وزارت اقتصاد و دارایی را که خود تا پیش از این ریاست گمرک را به عهده داشت به واکنش واداشت.

وی خبر از مبارزه پیگیر با فساد در ورود موقت شکر داد و گفت که به زودی پرونده ای برای آنها در دادگستری تشکیل خواهد داد.

اگر چه صحت گفته های وی پس از گذشت چند روز نشان داده شد و دادستان انتظامی مالیاتی کشور آن هشت نفر را

ریال، شرکت بین المللی فردوس چابهار بابت سه فقره واردات در سال ۷۷، ۷۸ و ۷۹ حدود دو میلیارد ریال، شرکت گروه صنعتی نجاتی نزدیک به ۳۵ میلیارد ریال، شرکت نوشا عصاره ۳۰۸ میلیون ریال، شرکت قند فساد ۶ میلیارد و ۴۵۰ میلیون ریال و همین طور شرکت قند شیرین گستر

اما این همه ماجرا نیست در ایران معمولاً دانه درشتها راحت تر از صافی عبور می کنند، شرکت قند دزفول که در تاریخ ۷۷/۱۲/۲۳ در روزنامه رسمی کشور با شماره ۱۵۷۴۶ به ثبت رسیده بود، یکی از بزرگترین واردکنندگان موقت شکر کشور است که

مافیای واردات شکر

گزارش از بهمن احمدی امویی

واردات غیرقانونی شکر فقط ۲۸۰ میلیارد ریال سود نصیب یکی از شرکتها کرده است

دادستان انتظامی مالیاتی ۱۳/۵ میلیارد ریال جرمه برای هشت وارد کننده شکر تعیین کرده است

بروجرد با دو فقره پرونده مالیاتی، متخلف مالیاتی شناخته شدند و جمعاً با ۱۱ پرونده به ۱۳۵ میلیارد ریال پرداخت جرمه مالیاتی محکوم شدند. البته در جریان رسیدگی به این پرونده دو نفر به نام های (ح.و) و (ج.ا) نیز مجرم شناخته شدند.

دزفول فردی است به نام، «ع.م.ش» که در آگهی تأسیس شرکت، از طرف یک مؤسسه خیریه وابسته به یکی از مراکز علمی و دینی کشور، معرفی شده است. آن مؤسسه خیریه که با شماره ۸۳۰۷ به ثبت رسیده است در سال ۷۳ بیش از ۶۷ درصد سهام کارخانه مذکور را از سازمان صنایع ملی ایران خریداری کرد.

این شرکت در سال های مختلف و با توجه این که ظرفیت اسمی کارخانه بیش از ظرفیت کاری موجود است و وضعیت کشاورزی منطقه به گونه ای نیست که پاسخگوی نیازهای کارخانه باشد، زمینه واردات گسترده شکر را به نام ورود موقت فراهم کرد تا پس از فراوری آن را صادر کند. اما هرگز چنین اتفاقی نیفتاد. این شرکت در سال ۷۶ نزدیک به ۲۵ هزار تن، سال ۷۸ حدود ۳۰ هزار تن و سال ۸۰ بیش از ۴۲ هزار و ۵۰۰ تن شکر خام وارد کرد. یک کارشناس آگاه به امور زراعت و چگونگی فعالیت کارخانه های قند و شکر در این رابطه می گوید: این شرکت به دلیل سودآور بودن واردات موقت شکر در سال ۷۷ نسبت به پرداخت بخشی از دستمزد چغندر کاران منطقه در موعد مقرر اهمال و سستی کرد و در سال ۷۸ دیگر به هیچ کدام از تعهدات خود در قبال چغندر کاران عمل نکرد. این اقدام موجب شد که عملاً کاشت چغندر در منطقه متوقف شود و زمینه خوبی را برای توجیه ادعای این شرکت که کارخانه آنها ظرفیت خالی بلا استفاده زیادی دارد، و لزوماً باید اقدام به واردات موقت شکر کند، فراهم کرد.

با احتساب سود ناشی از مابه التفاوت قیمت شکر خام و شکر تصفیه شده سود این شرکت در این دو سال بیش از ۵ میلیارد تومان برآورد می شود.

در واقع این سود کلان، کم هزینه و وسوسه انگیز موجب شد که این شرکت در طی سال های ۷۷ تا ۸۰ علاوه بر سه فقره گفته شده از سال ۷۷ تا ۸۰ به ترتیب در هشت فقره، ۳۵ هزار تن، ۲۱ هزار تن، ۹ هزار تن، ۸ هزار تن، ۱۵۰۰ تن، ۳ هزار تن، ۱۹۰۰ تن و دو هزار و ۸۰۰ تن شکر خام وارد کند. روی هم رفته این واردات بیش از ۷۶ هزار تن بوده که تماماً از طریق گمرک بندرامام خمینی ترخیص شده اند. علاوه بر این موارد این شرکت بیش از ۱۶۰ هزار تن شکر وارد کرده که ۲۵ هزار

تن آن بنابه اظهار سازمان همیاری های شهرداری کرمانشاه و به نام شرکت ... بوده است.

کنار هم گذاشتن این میزان واردات سودی معادل ۲۸ میلیارد تومان در طی چهار سال برای شرکت را رقم می زند.

براساس آخرین اطلاعات موجود، شرکت مزبور، اعلام کرده که توان پرداخت رقم مالیاتی دادستان انتظامی مالیاتی کشور را ندارد. این در حالی است که گفته می شود، مالیاتی که بنابه نظر دادستان انتظامی مالیاتی باید بپردازد، بسیار کمتر از مالیات حقه سود سرشار آن شرکت در طی این چهار سال بوده است.

ارقام بزرگ واردات موقت شکر در سال های اخیر با احتساب مابه التفاوت قیمت شکر خام و تصفیه شده به همراه نرخ تورم، ذهن را به رقم های نجومی می کشاند که شاید هرگز امکان تحقق حقوق ملت و دولت را ندهد.

اما این همه ماجرا نیست. کمتر از یک سال پیش نماینده مؤسسه خیریه «الف» جناب آقای «م.م.ش» ۵۲ درصد از سهام ۶۷ درصدی در اختیار خود را به فردی به نام «م.ی» منتقل کرد. اما این انتقال به صورت غیررسمی بود و تا دوماه پیش به طور قانونی به نام این فرد منتقل نشد. در این چندروز اخیر ۱۵ درصد باقیمانده سهام نیز به طور قانونی به فرد مذکور منتقل شدند. این روزها شرکت ... میزبان چغندر کارانی است که طلب های بسیاری از این شرکت دارند. گفته می شود که مدیران جدید وارث مسائلی هستند که ضمن پاسخگویی به آنها باید فکری هم برای بدهی های سرسام آور خود کنند. کشاورزان چغندر کار دزفولی حالا حالاها باید از خوزستان تا تهران را بیابند و بروند.

در همین ارتباط بیش از چهار مرتبه با آقای «م» مدیرعامل فعلی ... تماس گرفته شد که تا زمان چاپ این گزارش هیچ پاسخی داده نشد. دلیل آن هم احتمالاً مراجعات زیاد کشاورزان است.